

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Ego indignus Sacerdos, et maximus peccator, Stanislaus a Jesu Maria, supremum diem omnibus incertum, quotidie expectans, definitum a Domino vitae et mortis, cum humili gratiarum actione suspecturus quoniam testari, exultus mea propria voluntate per votum obedientiae non possim, protestari coram Pientissima et Sanctissima Trinitate, Virgineque Essectissima, et tota Curia Caelesti, omnique creatura aggredior.

Quia ego natus et educatus in Fide Catholica Romana, in eadem morior, credendo quidquid Sancta Mater Ecclesia credit, et ad credendum praecipit et credendum (atque hoc per fidei meritum) deinceps praecipiet. Cui si quando aliquid inconsiderate cogitavi, vel dixi, vel scripsi contrarium, revoco, imo incogitatum, indictum, non scriptum, esse volo.

Gratias ago Divinae Majestati pro gratiis, favoribus, donis, beneficiis in me largissime profusis, doleo vero ex intimo corde, et dolere volo quam perfectissime, ex amore Eius, de meis peccatis, quae omnia in salutiferis vultibus Domini ac Redemptoris mei Jesu Christi demergo.

Subterno me pedibus Essectissimae Virginis Dei Genitricis Mariae cum tota Eius Immaculate Conceptionis nostra Congregatiuncula tota aeternitate, implorans clementiam, intercessionem, directionem, protectionem efficacissimam, et in mortis articulo, ab insidiis inimicorum, ad mei pientissimam et potentissimam defensionem, omnique malo temporali et aeterno, maxime paenarum mihi debitarum, liberationem, implorans veniam, misericordiam, gratiam, indulgentiamque plenariam, et vitam per Eius Filii mortem acerbissimam, per Eius Ipsiusque doleres acerbissimos sempiternam, et Sanctorum Communionem beatificam.

Quoniam vero cum multis conversari debui, et multos potui laedere, irritare, exacerbare, idcirco deprecor omnes, et singulos, praecipue quos aliquando scandalizavi, aggravavi, aut inique perturbavi, ut mihi ignoscant; omnibus pariter ignosco, etiam illis qui me post mortem lacerant, et optimum Numen illis placatissimum exopto, et exoro.

Rerum nullam dispositionem facio, quia voluntarius pauper, nullas habeo, omnia siquidem habui in communi et ex communi, omnia etiam communitati relinquo, attamen scripta mea ut comburantur (quia indigna lectu, et nullius fructus sunt) desidero, iniungere nemini audeo; quia ut externe sic interne sum nudus.

Illustrissimo vero ac Reverendissimo Domino Episcopo meo, quod me in sua dioecesi toleraverit, Deus sit propitius, sicut et Antecessori, qui multa mihi beneficiis factus et remunerator, et glorificator, imo omnibus, qui hanc Immaculae Conceptionis Congregatiunculam, ad auxilium Fidelium Defunctorum a Deo excitam, complexi fuerint, et protulerint promitto de manu Dei dupplicia, persecutoribus, ut iam probaturum est parata castigatio: Cientes Beatissimae Virginis Mariae tangere periculosum est.

Fratribus meis in Christo dilectissimis Charitatem in Deum, et proximum, unionem animorum, humilitatem, patientiam, sobrietatem, modestiam, suae vocationis fidelem executionem, et in ea constantem perseverantiam, solidum sine sabe Conceptae Virginis cultum, ferventem Defunctis opitulationem, requisarem observantiam, religiosam disciplinam et perfectionem, et semper ferventem spiritum, maxime et instantissime, recommendo; meminerint his, quae Deo et Virgini Essectissimae voverunt, certissimam et infallibilem sibi mercedem esse repositam.

Ante omnia pacem et concordiam, et mutuam dilectionem inter vos vigere, dilectissimi mei, volo; aster asterius onera portate, et sic adimplebitis legem Christi. Deus pacis et dilectionis vos custodiat, gubernet, muniat, salvet in aeternum. Cui in Trinitate uni, aeterna sit gloria, honor, magnificatio, et in seipso, ac Verbo Incarnato, ac in Essectis omnibus suavissima complacentia, ac maxime in Eius Essectissima Virgine Parente, Matre misericordiarum, unica spe et refugio peccatorum omnium, et meo. Amen.

O Deus, o Bonitas, o infinita Potestas, ut potes, ut vis miserere mei Stanislai a Jesu Maria indignissimi Sacerdotis Servi nequam, maximi peccatoris mpp.

Haec scripsi manu propria in cellula mihi a Deo Benignissimo concessa, paenes Caenaculum Domini. Die 9. decembris Anno Domini 1692. Nejerossymae.

Debita nulla relinquo, nisi unicum quod omnibus debere me fateor, praecipue Religiosissimis huius oppidi civitatis personis ac Praesbiteris (Instituti Clericorum) in communi viventium incolis, benefactoribus, amicis et inimicis, et hoc est gratitudinis, quod per submissam gratiarum actionem eis exsolvo, quorum sanctis suffragiis me commendo, et meos benevolentiae et protectioni.

